



KOPI

DET KONGELIGE KOMMUNAL- OG ARBEIDSDEPARTEMENT

KONTORADRESSE: HAMMERSBORG TORG 3 - POSTADRESSE: POSTBOKS 8112 DEP., 0032 OSLO

TELEFON 22 34 90 90 - TELEX 21414 KOMDP N

Ann-Marie Oppegård
Strømsveien 151
1472 Fjellhamar

Deres ref

Vår ref 2
93/2-B KMJ

Dato
27.09.1993

VEDRØRENDE REFUSJONSSAK FOR DEKNING AV UTGIFTER TIL OPPARBEIDELSE AV VEI, VANN OG AVLØP

Deres brev hit av 29.12.92.

I brevet tar De opp noen spørsmål om refusjonsreglene med utgangspunkt i en konkret sak. Da departementet som den sentrale bygningsmyndighet kan bli involvert i enkeltsaker i noen sammenhenger, må vi besvare Deres spørsmål i en generell form.

Det er en forutsetning for å kreve refusjon at arealet kan bebygges. Et byggeforbud etter jordloven kan således hindre refusjon. Dette hindrer imidlertid ikke at kommunen kan tillate at arbeider som kan gi grunnlag for refusjon settes i gang før hindringen er borte dersom den er midlertidig eller kan oppheves senere. Refusjonsbeløpet forfaller imidlertid ikke før arealet tillates utnyttet som refusjonspliktig areal, jf plan- og bygningsloven (pbl) § 56 fjerde ledd. (Se Ot.prp. nr. 57 (1985-86) s. 29 spalte 1).

Unntaksvis kan bygningsrådet gi tillatelse til å sette igang med arbeid som senere kan gi grunnlag for refusjon, se unntaksregelen innledningsvis i pbl § 54. Det er en forutsetning at bygningsrådet treffer dette vedtaket før arbeidet settes i gang. Vedtaket fastsetter ikke refusjonen, og bygningsrådet må derfor heller ikke ta endelig stilling til hvilke arealer som blir refusjonspliktige.

Det er en forutsetning at refusjonsforberedelsene følges opp så raskt som mulig med planer etter § 52 og foreløpig beregning etter § 53. I denne prosessen vil arealene m.v. bli fastlagt. Vedtakene iht § 53 er

Eksp 2719-93 NE

bindende som grunnlag for den endelige
refusjonsfastsettelse iht § 55, jf § 55 annet ledd nest
siste punktum.

Et vedtak som fastsetter refusjon kan bare gjøres
gjeldende overfor de grunneiere (festere) som omfattes
av vedtaket. Det er jo en forutsetning for
refusjonsberegningen at de refusjonspliktige arealer er
medtatt.

Som nevnt kan departementet i denne sammenheng ikke gå
inn på enkeltheter i en konkret sak som ikke er til
behandling. Når det gjelder råd om saksbehandling i
refusjonssaker vises f.eks. til Kommuneforlagets
veileder om refusjon fra 1988. Vi vil ellers minne om at
det er viktig at de som pålegges refusjon gis opplysning
om rett til takst over den foreløpige beregningen iht §
53, jf § § 50 nr. 2, klageadgang over den endelige
refusjonsfastsettelsen iht § 55, innløsningsrett iht §
51 og søksmålsrett iht § 58. Kommunene tar også ofte
feil av reglene om forfall, og krever refusjon før det
er adgang til det iht § 56.

Det beklages at brevet grunnet annet høyt prioritert
arbeid ikke er besvart tidligere.

Med hilsen

Ingrid Hageler
Ingrid Hageler e.f.
byråsjef

Karl M. Johnsen
Karl M. Johnsen